

۱ گرامرهای مبهم

تعریف ۱ زبان مستقل از متن L را ذاتاً مبهم می‌گوییم اگر هر گرامر آن مبهم باشد.

قضیه ۱ برای هر گرامر مستقل از متن $G = (V, T, P, S)$ رشته w از پایانه‌ها دارای دو درخت تجزیه متمایز است، اگر و فقط اگر w دارای دو اشتقاق چپ‌ترین از متغیر شروع باشد.

مثال ۱ گرامر زیر را در نظر بگیرید:

$$E \rightarrow I|E + E|E * E|(E)$$

$$I \rightarrow a|b|Ia|Ib|I \setminus |I \circ$$

نشان دهید این گرامر مبهم است.

$w = a + a * a$ را در نظر می‌گیریم، در این زبان پذیرفته است.

زبان این گرامر مبهم است، زیرا w دارای دو اشتقاق چپ‌ترین از متغیر شروع می‌باشد:

$$\begin{aligned} E &\Rightarrow_{lm} E * E \Rightarrow_{lm} E + E * E \Rightarrow_{lm} I + E * E \Rightarrow_{lm} a + E * E \\ &\Rightarrow_{lm} a + I * E \Rightarrow_{lm} a + a * E \Rightarrow_{lm} a + a * I \Rightarrow_{lm} a + a * a \\ E &\Rightarrow_{lm} E + E \Rightarrow_{lm} I + E \Rightarrow_{lm} a + E \Rightarrow_{lm} a + E * E \\ &\Rightarrow_{lm} a + I * E \Rightarrow_{lm} a + a * E \Rightarrow_{lm} a + a * I \Rightarrow_{lm} a + a * a \end{aligned}$$

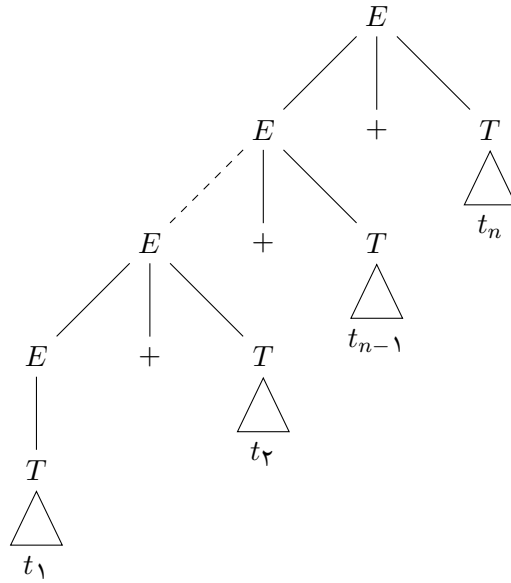
مثال ۲ زبان گرامر مثال قبل را در نظر بگیرید، نشان دهید این زبان ذاتاً مبهم نیست.

یک گرامر نامبهم برای این زبان می‌سازیم:

گزاره ۱ یک عبارت حاصل جمع تعدادی جمع‌وند^۱ است.

$$E = t_1 + t_2 + \dots + t$$

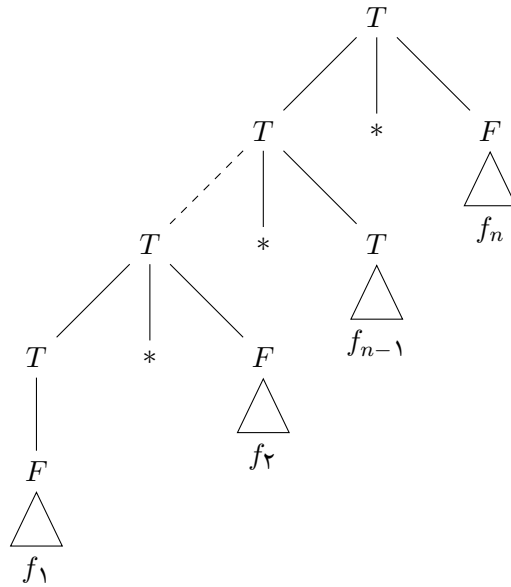
^۱term

مثلاً عبارت $a + a * b + c * (a * b)$ دارای سه جمع وند مشخص شده است.

گزاره ۲ یک جمع وند حاصل ضرب تعدادی عامل^۲ است.

$$t = f_1 * f_2 * \dots * f_n$$

^۲factor

گرامر جدید را به این صورت تعریف می‌کنیم:

$$\begin{aligned} E &\rightarrow E + T | T \\ T &\rightarrow F | T * F \\ F &\rightarrow I | (E) \\ I &\rightarrow a | b | I a | I b | I \setminus | I \circ \end{aligned}$$

مثال ۳ زبان مستقل از متن زیر را در نظر بگیرید:

$$L = \{ \circ^i \setminus^j \setminus^k | i, j, k \geq \circ \wedge (i = j \vee j = k) \}$$

نشان دهید این زبان ذاتاً مبهم نیست.

گرامر زیر را برای آن به گونه ای در نظر می‌گیریم که مبهم نباشد:

$$\begin{aligned} L &= \{ \circ^n \setminus^n \setminus^m | n, m \geq \circ \} \vee \{ \circ^m \setminus^n \setminus^n | n, m \geq \circ \} \\ A &: \{ \circ^n \setminus^n \} \quad B : \{ \setminus^m \} \quad C : \{ \circ^m \} \quad D : \{ \setminus^n \setminus^n \} \\ S &\rightarrow AB | CD \\ A &\rightarrow \circ A \setminus | \epsilon \\ D &\rightarrow \setminus D \setminus | \epsilon \\ B &\rightarrow \setminus B | \epsilon \\ C &\rightarrow \circ C | \epsilon \end{aligned}$$

گرامر فوق بدون ابهام است، پس این زبان ذاتاً مبهم نیست.

۲ فرم نرمال چامسکی

تعریف ۲ (فرم نرمال چامسکی^۳) گرامری که هر قانون تولید آن به یکی از دو صورت زیر باشد، یک گرامر به فرم نرمال چامسکی نامیده می‌شود:

$$\begin{aligned} A &\rightarrow a \\ A &\rightarrow BC \end{aligned}$$

در این جلسه نشان می‌دهیم که برای هر زبان مستقل از متن L ، یک گرامر به فرم نرمال چامسکی برای $L - \{\epsilon\}$ وجود دارد. برای رسیدن به فرم نرمال چامسکی به یک روند تمیزکاری برای گرامر نیاز داریم که به ترتیب زیر اعمال گفته شده را انجام دهد:

۱. قوانین تولید ϵ را حذف کند.

۲. قوانین تولید یکه را حذف کند.

۳. متغیرهای بی‌استفاده را حذف کند.

برای این کار ابتدا به ارائه‌ی تعاریف و الگوریتم‌هایی که در ادامه معرفی می‌شوند نیازمندیم.

^۳Chomsky Normal Form

۳ حذف قوانین تولید ϵ

هر قانون به صورت $A \rightarrow \epsilon$ یک قانون ϵ ^۴ نامیده می‌شود. برای حذف قوانین تولید ϵ از یک گرامر بطوری که تنها رشته تهی از زبان آن حذف شود نیاز به تعریف زیر داریم. در جلسه بعد درباره حذف قوانین ϵ صحبت خواهیم کرد.

۱.۳ متغیر تهی ساز و الگوریتم کشف آنها

تعریف ۳ (متغیر تهی ساز^۵) متغیر A را تهی ساز گوییم اگر $A \xRightarrow{*} \epsilon$.

الگوریتم بازگشتی زیر مجموعه متغیرهای تهی ساز را پیدا می‌کند:

پایه: اگر $A \rightarrow \epsilon$ یک قانون تولید باشد، A یک متغیر تهی ساز است.

استقرا: اگر $A \rightarrow \alpha$ یک قانون تولید باشد که $\alpha \in V^*$ و همه‌ی متغیرهای α تهی ساز باشند، A نیز تهی ساز است.

مثال ۴ گرامر G را به صورت زیر در نظر بگیرید:

$$\begin{cases} S \rightarrow ABC \\ A \rightarrow aA|\epsilon \\ B \rightarrow bB|\epsilon \\ C \rightarrow \epsilon \end{cases}$$

مجموعه متغیرهای تهی ساز گرامر G را با $n(G)$ نشان می‌دهیم. داریم:

$$n(G) = \{A, B, C\} \text{ پایه:}$$

$$n(G) = \{S, A, B, C\} \text{ استقرا:}$$

بنابراین همه متغیرها تهی ساز هستند. در جلسه بعد درباره حذف قوانین ϵ صحبت خواهیم کرد که گرامر را به صورت زیر در می‌آورد:

$$\begin{cases} S \rightarrow ABC \\ A \rightarrow aA|\epsilon \\ B \rightarrow bB|\epsilon \\ C \rightarrow \epsilon \end{cases} \rightarrow \begin{cases} S \rightarrow ABC|BC|AC|AB|A|B|C|\epsilon \\ A \rightarrow aA|a|\epsilon \\ B \rightarrow bB|b|\epsilon \\ C \rightarrow \epsilon \end{cases} \rightarrow \begin{cases} S \rightarrow ABC|BC|AC|AB|A|B|C \\ A \rightarrow aA|a \\ B \rightarrow bB|b \end{cases}$$

۴ حذف قوانین تولید یکه

هر قانون تولید به صورت $A \rightarrow B$ یک قانون تولید یکه^۶ نامیده می‌شود. روش حذف قوانین تولید یکه در جلسه بعد بررسی می‌شود.

^۴ ϵ -production
^۵ nullable variable
^۶ unit production

۵ متغیرهای بی‌استفاده و الگوریتم کشف آنها

تعریف ۴ (متغیر مفید^۷ و متغیر بی‌استفاده^۸) متغیر A برای گرامر $G = (V, T, P, S)$ مفید نامیده می‌شود اگر یک اشتقاق به صورت زیر وجود داشته باشد:

$$S \xRightarrow{*} \alpha A \beta \xRightarrow{*} w$$

که در آن

$$w \in T^* \text{ و } \alpha, \beta \in (V \cup T)^*.$$

در غیر اینصورت متغیر بی‌استفاده نامیده می‌شود.

قضیه ۲ فرض کنید G یک گرامر مستقل از متن باشد، گرامری که پس از انجام دو مرحله‌ی زیر به دست می‌آید، همان زبان را تعریف می‌کند و دارای متغیر بی‌استفاده نیست.

۱- حذف همه‌ی متغیرهای غیرمولد و تمام قوانینی که در آنها ظاهر می‌شوند.

۲- حذف همه‌ی متغیرهای غیرقابل دسترس و تمام قوانینی که در آنها ظاهر می‌شوند.

در ادامه به معرفی متغیر مولد و متغیر قابل دسترس و الگوریتم‌هایی برای پیدا کردن آنها می‌پردازیم.

۱.۵ متغیر مولد و الگوریتم کشف آنها

تعریف ۵ (متغیر مولد^۹) متغیر A مولد نامیده می‌شود اگر برای حداقل یک رشته w داشته باشیم $A \xRightarrow{*} w$.

الگوریتم بازگشتی زیر مجموعه متغیرهای مولد را پیدا می‌کند:

پایه: اگر $A \rightarrow w$ یک قانون تولید باشد، آنگاه A مولد است.

استقرا: اگر $A \rightarrow \alpha$ یکی از قوانین تولید باشد و همه‌ی متغیرهای رشته‌ی α مولد باشند، A نیز مولد است.

مثال ۵ برای مثال در ادامه روند تبدیل گرامر زیر را به فرم نرمال چامسکی می‌بینیم:

$$\begin{cases} S \rightarrow AB|C \\ A \rightarrow aA|a \\ B \rightarrow bB \\ C \rightarrow c \end{cases}$$

^۷useful variable

^۸useless variable

^۹generating variable

مجموعه متغیرهای مولد گرامر G را با $g(G)$ نشان می‌دهیم. داریم:

$$g(G) = \{A, C\} \text{ پایه:}$$

$$g(G) = \{A, C, S\} \text{ استقرا:}$$

ولذا تنها متغیر غیر مولد B است که پس از حذف آن، گرامر به صورت زیر در می‌آید:

$$\begin{cases} S \rightarrow AB|C \\ A \rightarrow aA|a \\ B \rightarrow bB \\ C \rightarrow c \end{cases} \rightarrow \begin{cases} S \rightarrow AB|C \\ A \rightarrow aA|a \\ C \rightarrow c \end{cases} \rightarrow \begin{cases} S \rightarrow C \\ A \rightarrow aA|a \\ C \rightarrow c \end{cases}$$

۲.۵ متغیر قابل دسترس و الگوریتم کشف آنها

تعریف ۶ (متغیر قابل دسترس^۱) متغیر A قابل دسترس نامیده می‌شود اگر رشته‌های $\alpha, \beta \in (V \cup T)^*$ وجود داشته باشد که $S \xRightarrow{*} \alpha A \beta$.

الگوریتم بازگشتی زیر مجموعه متغیرهای قابل دسترس را پیدا می‌کند:

پایه: S قابل دسترس است.

استقرا: اگر A قابل دسترس باشد و $A \rightarrow \alpha$ یک قانون تولید باشد، تمام متغیرهای α نیز قابل دسترس هستند.

مثال ۶ در ادامه روند تبدیل گرامر مثال قبل به فرم نرمال چامسکی که پس از حذف متغیرهای غیر مولد بصورت زیر در آمد،

$$\begin{cases} S \rightarrow AB|C \\ A \rightarrow aA|a \\ C \rightarrow c \end{cases}$$

مجموعه متغیرهای مولد گرامر G را با $r(G)$ نشان می‌دهیم. داریم:

$$r(G) = \{S\} \text{ پایه:}$$

$$r(G) = \{C, S\} \text{ استقرا:}$$

لذا تنها متغیر غیر مولد A است که پس از حذف آن، گرامر به صورت زیر در می‌آید:

$$\begin{cases} S \rightarrow C \\ A \rightarrow aA|a \\ C \rightarrow c \end{cases} \rightarrow \begin{cases} S \rightarrow C \\ C \rightarrow c \end{cases}$$

گرامر حاصل فقط دارای متغیرهای مفید است.

^۱reachable variable